

DESENVOLUPAMENT DE LES REIVINDICACIONS:

BLOC LEGAL:

1. PENSIONS COM UN DRET CONSTITUCIONAL, AMB CARÀCTER DE DRET FONAMENTAL, COMPLEMENTANT LES COTITZACIONS SOCIALS AMB APORTACIONS FINALISTES I NO AMB PRÉSTECES A LA SEGURETAT SOCIAL QUE DONEN LA FALSA IMATGE D'ENDEUTAMENT.

En el nostre sistema de pensions, les contributives, a través del Pressupost de la Seguretat Social, i les no contributives o assistencials, a través del Pressupost de l'Estat, estan, incloses des del seu origen en els Pressupostos Generals de l'Estat.

Des del punt de vista de la nostra activitat, hi ha diferències que són molt importants, així, el Pressupost de la Seguretat Social no està sotmès al “sostre de despesa”. Com és conegut el sostre de despesa fixa el límit màxim de la despesa dels Pressupostos de l'Estat per a cada any, i les reivindicacions de naturalesa no contributiva la despesa de la qual superi aquest sostre no podran en principi satisfer-se.

La defensa del sistema públic de pensions, ordenat entorn de pensions contributives, finançat per cotitzacions socials i pensions no contributives o assistencials finançades per la imposició general de l'estat, estan centrades en la defensa del sistema de repartiment i en la pujada fins a l'SMI dels mínims de pensions no contributives a les quals puguin acollir-se totes les persones en situació de necessitat. I cal arribar com més aviat millor a la recomanació de la Carta Social Europea (CSE).

Les pensions no contributives es financen sobre la base de la solidaritat de tots els ciutadans mitjançant el sistema impositiu, i les seves limitades prestacions en pensions, i serveis socials o dependència, són causades per un sistema fiscal gens progressiu, que recapta menys del 7% del PIB que la mitjana de països europeus.

Les pensions contributives es financen per cotitzacions socials, que són una part del salari, salari diferit, i és ingressat mensualment per l'empresari. La patronal de la CEOE, la CEPYME i el capital financer pressionen per reduir aquesta part del salari, diuen que per a així “millorar beneficis i competitivitat”. Es considera una important conquesta de la classe treballadora, funciona sobre la base de la solidaritat interna de la classe obrera, entre generacions. Amb les cotitzacions d'una generació es paguen les pensions dels jubilats que van cotitzar per als anteriors. L'equilibri financer es fa constituint reserves quan hi ha superàvits que s'empraran en els moments de dèficits a causa de menors cotitzacions degudes a augments de l'atur o situacions calamitoses, com les actuals amb la pandèmia.

En conseqüència els recursos necessaris per a les contributives, sent coherents amb el nostre sistema de repartiment, han de buscar-se en l'increment de les cotitzacions: derogant les reformes laborals que precaritzen el treball i limiten l'acció dels convenis en defensa del salari, incrementant el salari mínim, lluitant contra l'economia submergida, incrementant els funcionaris de la inspecció, lluitant contra el frau, destopant la bases, eliminant els regals en exempcions de cotització als empresaris, promovent una política d'ocupació pública, etc.

Normalment, fins fa uns anys, les cotitzacions eren suficients per a finançar les prestacions. Però la major part d'aquests excedents no es van constituir en reserves per a moments de dèficits, els

governos de cada moment van utilitzar aquests excedents per pagar altres despeses de l'Estat. Per això ara apareixen dèficits que l'Estat, en impedir la constitució de reserves, ha de finançar. En realitat, al que anomenen dèficit havia de ser anomenat mala pràctica pressupostària, perquè se sap des de principi de cada any el que és necessari compensar. Per això en alguns treballs es diu que és un fals dèficit. I quan es cobreix pel Ministeri d'Hisenda amb un préstec, també diem que no ha de ser un préstec, ha de ser una aportació, tal com disposa l'article 109.2 de la LGSS (Llei General de la Seguretat Social). Aquesta manipulació dels comptes fa que aquests préstecs s'hagin de recollir en la Seguretat Social com un deute, és a dir, un deute que apareix en el seu passiu i que fa l'efecte de fallida total de la Seguretat Social. És un fals dèficit, falsos préstecs i fals deute. Quan el que en realitat hi ha és un maquillatge de comptes de l'Estat en el Pressupost de l'Estat, que no vol reconèixer com a despesa pròpia les aportacions que ha de fer a la Seguretat Social i així amaga part del seu dèficit.

2. RESTABLIR LA JUBILACIÓ ORDINÀRIA AIS 65 ANYS:

A causa de l'alt índex de desocupació i a l'elevada edat de jubilació (del que són responsables les persones gestores del sistema i no les treballadores), ens trobaríem que molts treballadors i treballadores després d'una llarga vida laboral i que, a causa de la crisi econòmica, perdin les seves feines amb edats impossibles de poder reincorporar-se a un nou treball i, per això, tenir nombroses llacunes en els seus informes laborals, els portarà a percebre unes pensions per sota del llindar de la pobresa i no jubilacions suficients per a una vida digna.

Per això demanem la derogació de la Llei 27/2011 d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del Sistema de la Seguretat Social.

3. JUBILACIÓ ANTICIPADA SENSE PENALITZAR AMB 40 O MÉS ANYS DE COTITZACIÓ.

1r - Coeficients reductors dels jubilats mutualistes anticipats.

1r Realitzar les modificacions necessàries en la Llei de la Seguretat Social, aprovada per Reial decret legislatiu 8/2015 de 30 d'octubre, amb la finalitat que:

- A tots aquells jubilats anticipats, voluntaris o forçosos, cotitzadors pel Règim General, com a treballadors per compte d'altri, així com pel d'autònoms, amb quaranta o més anys cotitzats, que en el moment de promulgar-se les corresponents modificacions de la Llei General de la Seguretat Social tinguin ja complerts els seixanta-cinc anys o més, se'ls deixi d'aplicar els referits coeficients reductors, i se'ls calculi la pensió conforme a la seva base contributiva i els anys cotitzats.*
- A tots aquells treballadors que hagin accedit a la jubilació anticipada derivada del cessament en el treball per causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, de conformitat amb l'indicat en l'article 207.1.d, que hagin percebut ajudes públiques a*

conseqüència d'això i tinguin ja complerts els seixanta-cinc anys o més, també se'ls deixi d'aplicar els referits coeficients reductors, i se'ls calculi la pensió conforme a la seva base contributiva i els anys cotitzats.

- El que es preveu en la present Proposició no es vegi afectat per les clàusules relatives a la jubilació forçosa aprovades per conveni col·lectiu, i sigui aplicable en els mateixos termes als supòsits de jubilació anticipada per causes no imputables al treballador, prevists en l'article 207.*
- El que es preveu en l'apartat anterior també sigui aplicable a aquells treballadors que el cessament en el treball s'hagi produït a conseqüència d'una situació de reestructuració empresarial que impedeixi la continuïtat de la relació laboral, segons alguna de les causes previstes en l'article 207 .1.d), i, a conseqüència d'això, hagin percebut ajudes públiques, no aplicant-se en aquests supòsits els coeficients reductors, i se'ls calculi la pensió conforme a la seva base contributiva i els anys cotitzats.*
- En la Llei General de la Seguretat Social, aprovada per Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, en els casos en els quals s'hagués accedit a la jubilació anticipada, s'aplicarà una penalització inferior a la que existeix actualment dels coeficients reductors establerts en l'article 208 de la citada Llei, amb trenta-cinc anys cotitzats una reducció progressiva dels esmentats coeficients fins a la seva desaparició total amb una cotització de quaranta anys.*

2n - Eliminació del límit temporal de l'1 de gener de 2019.

Eliminar la limitació temporal de l'1 de gener de 2019 per a l'accés a la jubilació anticipada, referida en l'apartat 2 de l'article 8 del RDL 5/2013, almenys, per als treballadors acomiadats en contra de la seva voluntat per Expedients de Regulació d'Ocupació o acords col·lectius aprovats abans de l'1 d'abril de 2013. De tal manera, es mantindran les modalitats, requisits d'accés, condicions i regles de determinació de prestacions contingudes en la Llei 27/2011 per a aquests treballadors, encara que es jubilin a partir de l'1 de gener de 2019, tenint en compte exclusivament la seva carrera de cotització i el temps d'avançament de la jubilació respecte de l'edat legal ordinària.

En el cas dels treballadors/as que han hagut de jubilar-se anticipadament per diversos motius: ERO, atur de llarga durada, incapacitat total, etc. Es proposa que quan la persona aconseguixi els requisits que li haguessin permès percebre el 100% de pensió, aquesta reducció es reverteixi i pugui cobrar la quantitat íntegra que li hagués correspost d'haver-se jubilat a l'edat que fixi la llei i amb el nombre d'anys cotitzats que se li haguessin demanat en aquest moment.

Jubilació sense penalitzar amb coeficients reductors en els casos en els quals s'han cotitzat com a mínim quaranta anys, el que suposa haver cotitzat, almenys quasi quatre anys més que el mínim legal. **Derogant el real Decret llei 5/2013 de 15 de març, Mesures per afavorir la Continuïtat de la Vida Laboral.**

4. INCORPORAR AI RÈGIM GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL TOTS ELS RÈGIMS ESPECIALS.

Règim servei domèstic:

Un dels pocs col·lectius de treballadores/és que fins avui no se l'ha reconegut com a tals ni en la nostra legislació laboral ni en la Seguretat Social són les/els treballadores de la llar.

El règim general de la Seguretat Social, ha estat "torpedinat" de forma continuada pel PP des del 2012.

El desembre del 2018 finalitzava el període transitori establert per a l'equiparació d'aquest sistema, però una esmena del Grup Parlamentari Popular en els PGE va aconseguir una moratòria fins a l'any 2024.

Integració de les treballadores de la llar en Règim General de la S. S. Amb totes les conseqüències (desocupació, cobertura de llacunes, etc.)

Demanem avançar en l'equiparació de drets laborals i de seguretat social i procedir a la ratificació del Conveni 189 de l'OIT sobre treball decent per a treballadores i treballadors domèstics.

I que es reconeixin com a tals a l'Estatut dels Treballadors.

Règim especial de la mar:

En el Règim de la Mar existeixen coeficients reductors de l'edat de jubilació en determinats treballs deguts a la seva duresa, condicions penoses, llunyania, i fins i tot segons les estadístiques reducció en la seva esperança de vida per tot Segons el treball realitzat, és possible la reducció de l'edat de jubilació fins als deu anys com màxim, respecte a l'edat ordinària de jubilació.

Per tot això sol·licitem que es tornin a revisar els coeficients reductors que s'apliquen, i que novament es valorin les penalitats de l'activitat a duta a terme. No designant els coeficients en funció del tonatge del vaixell o del llarg d'eslora sinó de la mena de treball, la seva duresa i la durada de temps lluny de casa.

Principalment que els vaixells de la Marina Mercant tinguin tots el coe del 0,40 i que mariscadores, percebeiros tinguin un coe del 0,30 a causa de la gran penositat i perillositat de la seva feina.

Sol·licitar la desvinculació del càlcul del coeficient de la Seguretat Social del Reglament Europeu de Flota mercant, a causa que és un greuge quan diferents grandàries de vaixells es troben pescant en el mateix calador i per contra se'ls aplica diferents coeficients.

Règim dels treballadors autònoms i de les treballadores autònomes:

Pendent de redacció després de la nova llei d'autònoms. (III^a assemblea)

Règim agrari

Pendent de rebre arguments per part de les plataformes. (III^a assemblea)

Règim especial del carbó

5. DEROGACIÓ DE LES REFORMES LABORALS DE 2010 I 2012

En un sistema de repartiment basat en les cotitzacions socials, l'afirmació «sense salaris dignes no hi ha pensions dignes» resumeix la idea que, si els treballadors/es actius/es mantenen els seus salaris dignes, amb les seves actualitzacions i bons convenis col·lectius, estan creant les bases de bones cotitzacions socials i bones pensions. Al contrari, les reformes laborals com les sofertes al nostre país són generadores de precarietat, de salaris de pobresa, ocupació irregular, treballs de baixos salaris. Aquestes reformes posen en crisi el sistema de repartiment si prèviament no s'ha aconseguit crear suficients reserves en èpoques millors. Els i les pensionistes tenen interès directe en què els treballadors/es actius/es mantinguin la lluita pels salaris i l'ocupació de qualitat. És la garantia de permanència del sistema de repartiment per a generacions futures.

6. OPOSICIÓ I REBUIG AL PACTE DE TOLEDO

El Pacte de Toledo es va crear amb el propòsit explícit de retallar drets als pensionistes i privatitzar les pensions públiques sota el fal·laç argument de garantir la seva sostenibilitat. Aprovat exclusivament per partits polítics en Comissió Parlamentària en deliberacions secretes, no ha sabut garantir la sostenibilitat i revaloració de les pensions. Demanem que desaparegui.

7. EXIGIR LA DEROGACIÓ DE LA REFORMA DE L'ARTICLE 135 DE LA CONSTITUCIÓ

La reforma realitzada en 2011 sense referèndum i per acord del PP i PSOE, suposa la preeminència de l'amortització i el pagament dels interessos del deute públic a qualsevol despesa social (pensions, educació, sanitat...).